

V Praze 6. srpna 2021 Čj. 28063/2021-UVCR-9

ROZHODNUTÍ

Úřad vlády České republiky, Odbor právní a kontrolní (dále jen "**Úřad vlády**"), jako věcně příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "**správní řád**"), a podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "**zákon o informacích**"),

rozhodl

o žádosti o informace podané Mgr. et Mgr. Jakubem Michálkem, narozeným 6. února 1989, bytem Bořivojova 1089, Praha 3, PSČ: 130 00, ID DS: 4memzkm (dále jen "**žadatel**"), doručené Úřadu vlády dne 17. července 2021,

takto:

Podle § 15 odst. 1 zákona o informacích se žádost částečně odmítá.

Odůvodnění

Úřad vlády obdržel dne 17. července 2021 elektronickou žádost, s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, kterou žadatel formuloval níže uvedeným způsobem.

"Žádost o informace v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážený pane předsedo vlády, vážení členové vlády, obracím se na Vás s žádostí o informace, resp. o vysvětlení, v následujících záležitostech:

- 1. seznam opatření, která vláda přijala v návaznosti na kontrolní závěr NKÚ z kontrolní akce č. 20/32,
- 2. seznam opatření Ministerstva zdravotnictví vydaných podle pandemického zákona či zákona o ochraně veřejného zdraví, která byla vydána ke zvládnutí epidemie koronaviru na území ČR a následně byla plně či částečně zrušena Nejvyšším správním soudem nebo Městským soudem v Praze
- 3. součet nároků na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím či nesprávným úředním postupem, které obdržely ústřední správní úřady v souvislosti se zrušením opatření uvedených v bodě 2.
- 4. jméno a příjmení všech úředních osob, které nesou odpovědnost za právní a odbornou bezvadnost opatření uvedených v bodě 2,

- 5. materiály, které má Vláda či Ministerstvo zdravotnictví k dispozici, které se týkají právní či odborné bezvadnosti opatření uvedených v bodě 2 a důvodů, pro které byla tato opatření plně či z části zrušena (např. odborná stanoviska členů LRV apod.),
- 6. odborné podklady, ze kterých vláda vycházela při stanovení míry rizika spojeného s provozem škol v porovnání s jinými typy epidemiologicky rizikových provozů,
- 7. odborné podklady a prognózy, ze kterých vláda vycházela, při schválení rozvolnění opatření proti koronaviru v době před krajskými volbami v roce 2020 a před Vánoci 2020,
- 8. přehled všech pracovních či schvalovacích postupů, které byly uplatňovány při vydávání opatření v bodě 2 uvnitř Vlády, Ministerstva zdravotnictví či jiných ústředních správních úřadů či ve spolupráci s externími subjekty včetně odborných konzultací,
- 9. informace o tom, jakým způsobem vláda upravila pandemický plán ČR v návaznosti na průběh nákazy koronavirem v letech 2020 a 2021 a typový plán Epidemie Hromadné nákazy žádám o plné znění těchto upravených dokumentů,
- 10. dokumenty obsahující plánovaná či zvažovaná opatření ke zvládnutí koronaviru na období podzimu 2021,
- 11. průzkumy veřejného mínění, které Vláda či Ministerstvo zdravotnictví nechaly zpracovat v souvislosti s pandemií koronaviru v letech 2020 a 2021,
- 12. přehled jednání Ústřední epidemiologické komise a zápisy z jejích jednání v letech 2020 a 2021, 13. pozice a jiné materiály, které Vláda a Ministerstvo zdravotnictví zpracovaly v souvislosti se snahou nakoupit vakcíny proti koronaviru v rámci Evropské unie a navazující podněty české vlády, které by směřovaly ke zrychlení procesu koordinovaného nákupu vakcín a odstranění časového zpoždění Evropské unie oproti Velké Británii a USA,
- 14. přehled systémových změn a doporučení, která by umožnila v době pandemie minimalizovat škody, zamezit neodborným a nezákonným rozhodnutím a zajistila co nejvyššší podporu bezpečnostní infrastrktury, zdravotnictví, vzdělávacího systému a dalších klíčových složek státu, které vydala vláda či Ministerstvo zdravotnictví v návaznosti na zvládání pandemie koronaviru v letech 2020 a 2021 na území ČR,
- 15. podkladové materiály k projektu České vakcíny, které byly ministerstvu zdravotnictví postoupeny týmem v čele s prof. Adámkovou, přehled k všech nákladech na tuto vakcínu,
- 16. přehled osob, které jsou placeny z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví či vlády jako externí dodavatelé služeb v oblasti PR, sociálních sítí, psaní projevů a příprava veřejných výstupů, pokud se podílí na prezentaci Ministerstva zdravotnictví či vlády týkající se koronaviru, a přehled nákladů na tyto služby."

K části žádosti specifikované pod body 8, 10, 13 a 16 již byly žadateli požadované informace poskytnuty. Žadatel byl současně informován, že k bodům 8, 10, 13 a 16, pokud jde o část těchto dotazů, která spadá do působnosti Ministerstva zdravotnictví, a dále ke zbývající části žádosti specifikované pod body 1 až 7, 9, 11, 12, 14 a 15 bude vydáno samostatné rozhodnutí.

Dle § 2 odst. 1 zákona o informacích je Úřad vlády státním orgánem povinným poskytovat informace vztahující se k jeho působnosti. Podle § 28 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "kompetenční zákon"), mu přísluší plnění úkolů souvisejících s odborným, organizačním a technickým zabezpečením činnosti vlády České republiky, jejích orgánů, členů vlády, kteří nejsou pověřeni řízením ministerstva nebo jiného úřadu, a orgánů, o nichž tak stanoví zvláštní zákon nebo tak rozhodne vláda. Úřad vlády je tak povinen poskytovat informace o věcech, které měla k dispozici vláda nebo její poradní či pracovní orgány.

Vymezení činnosti (resp. postavení) Úřadu vlády je podle kompetenčního zákona navázáno na působnost vlády jako takové, na orgány vlády, na členy vlády bez portfeje a jejich úkoly, včetně předsedy vlády, a případně na další orgány. Úřad vlády zajišťuje činnosti vlády, členů vlády bez portfeje a jejich úkoly, včetně předsedy vlády a orgánů vlády v rovině odborné, organizační i technické. Odborné zajištění činnosti se uskutečňuje typicky v činnosti legislativní a právní, úzce provázané s činností Legislativní rady vlády, v kontrole plnění úkolů ukládaných vládou apod. Zvláštní oblast v tomto ohledu hraje též agenda vztahu k Evropské unii nebo agenda svobodného přístupu k informacím. Úřad vlády bude povinným subjektem podle zákona o informacích i v případě, kdy žádost o informace bude směřována vůči vládě. (vizte KNĚŽÍNEK, Jan. Kompetenční zákon.

Komentář. V Praze: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2016. 388 s., 314 a 315). Organizační zabezpečení činnosti vlády pak spočívá především v rovině zabezpečení vládní agendy, tedy odborné činnosti související s organizováním schůzí vlády, zajišťováním jejich řádného průběhu a závěrů jednání schůze vlády. Technické zabezpečení činnosti vlády pak spočívá v širokém spektru činností technické povahy, jako je zajištění prostorů pro činnost vlády a technických zařízení pro jednání.

Rozsah poskytovaného odborného zajištění činnosti vládě Úřadem vlády ČR a tím i rozsah této oblasti působnosti Úřadu vlády ČR je přísně limitován, Úřad vlády ČR odborně zabezpečuje činnost vlády jako celku, nezabezpečuje tedy činnosti jednotlivých jejích členů, jimž odborné zabezpečení poskytují jimi řízená ministerstva, přičemž zásadně do jeho vymezení nelze zahrnout ani oblasti činnosti veřejné správy, jež spadají do působnosti konkrétních ministerstev či jiných ústředních orgánů státní správy.

Úřad vlády ČR tedy nedisponuje veškerými informacemi, které se týkají činnosti jiných ústředních orgánů státní správy, resp. nedisponuje takovým rozsahem informací, jenž by umožnil poskytnutí relevantních odpovědí na konkrétní dotazy týkající se specifické problematiky související s epidemií koronaviru a onemocněním covid-19, které způsobuje.

Řešení konkrétních problémů souvisejících s vývojem epidemiologické situace v České republice je svěřeno jednotlivým odborným ministerstvům, zejména Ministerstvu zdravotnictví, jako ústřednímu orgánu státní správy pro rezort zdravotnictví, dle kompetenčního zákona mimo jiné pro zdravotní služby, ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost a poskytovatele zdravotních služeb v přímé řídící působnosti a jako orgánu ochrany veřejného zdraví, který je oprávněn v souladu s ustanovením § 80 odst. 1 písm. g) zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon o ochraně veřejného zdraví") nebo v souladu s ustanovením § 2 zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů, nařizovat mimořádná opatření při epidemii, nebezpečí jejího vzniku nebo jejího opětovného vzniku.

V bodě 2 žádosti uvedená opatření byla nařízena věcně příslušným Ministerstvem zdravotnictví, do jehož působnosti předmětná problematika primárně spadá, po předchozím souhlasu vlády ČR. Součástí těchto opatření je i jejich podrobné odůvodnění. Úřad vlády, který nepatří do soustavy orgánů ochrany veřejného zdraví a do jehož působnosti nespadá výkon státní správy v ochraně a podpoře veřejného zdraví, tak k předmětným opatřením nařízeným Ministerstvem zdravotnictví nedisponuje údaji o jejich plném či částečném zrušení, o nárocích na náhradu škody v souvislosti s jejich zrušením či materiály souvisejícími s postupem jejich přípravy uvedenými výše pod body 2 až 5.

Ministerstvo zdravotnictví jako ústřední orgán státní správy rozhoduje rovněž o uvolňování a publikaci jakýchkoli dat týkajících se epidemie covid-19 v souladu s výkonem státní správy a plněním úkolů v ochraně a podpoře veřejného zdraví ve smyslu zákona o ochraně veřejného zdraví. Ministerstvo vytvořilo spolu s krajskými hygienickými stanicemi systém k zajištění povinného hlášení, evidence a analýzy výskytu infekčních nemocí v České republice Informační systém infekční nemoci a je (spolu s krajskými hygienickými stanicemi) správcem tohoto systému. Úřad vlády ČR tak nedisponuje údaji požadovanými výše pod body 6 a 7 žádosti.

Úřad vlády ČR nedisponuje ani informacemi požadovanými v bodě 8 žádosti o tom, jaké procesy na Ministerstvu zdravotnictví předcházely předložení návrhů opatření na jednání vlády, a následně, po vydání předchozího souhlasu vládou, pak jejich zveřejnění na úřední desce ministerstva.

Do plné kompetence Ministerstva zdravotnictví patří v souladu s ustanovením § 80 odst. 1 písm. x) zákona o ochraně veřejného zdraví rovněž zajišťování a koordinace zpracování Pandemického plánu České republiky. Koordinovat aktualizaci a zpracování Pandemického plánu ČR je základní povinností Ústřední epidemiologické komise, působící při Ministerstvu zdravotnictví, která byla ustanovena v roce 2006. Úřad vlády ČR tak nedisponuje údaji požadovanými výše pod body 9 a 12 žádosti.

Úřad vlády ČR nedisponuje ani jinými než již poskytnutými dokumenty k bodu 10 žádosti, které by obsahovaly plánovaná či zvažovaná opatření ke zvládnutí koronaviru na období podzimu 2021 či průzkumy veřejného mínění uvedenými v bodě 11 žádosti.

V kompetenci Ministerstva zdravotnictví jako ústředního orgánu státní správy mimo jiné pro zdravotní služby, ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost a poskytovatele zdravotních služeb v přímé řídící působnosti, je v plném rozsahu rovněž problematika vakcinace proti onemocnění covid-19. Ministerstvo zdravotnictví, které v rámci spolupráce s Českou vakcinologickou společností ČLS JEP a Národní imunizační komisí ČR připravil Národní strategii očkování proti nemoci covid-19, tedy centrálně koordinuje rovněž vakcinaci proti onemocnění covid-19 v České republice. Úřad vlády tak nedisponuje údaji požadovanými výše pod bodem 15 či jinými než již poskytnutými údaji uvedenými v bodě 13 žádosti.

Úřad vlády ČR s ohledem na uvedené nedisponuje ani přehledy či doporučeními specifikovanými v bodě 14 žádosti, či údaji o osobách, které jsou placeny z rozpočtu Ministerstva zdravotnictví jako externí dodavatelé služeb specifikovaných v bodě 16 žádosti.

Kontrolní závěr Nejvyššího kontrolního úřadu (dále jen "**NKÚ**") z kontrolní akce č. 20/32 obdržel předseda vlády ČR pro informaci od prezidenta NKÚ v březnu 2021. Následně byl dopisem předsedy vlády ČR postoupen ministru zdravotnictví spolu se žádostí o zpracování materiálu na jednání vlády, který by měl obsahovat stanovisko Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva vnitra a Správy státních hmotných rezerv k tomuto kontrolnímu závěru NKÚ spolu s navrženými nápravnými opatřeními, s termínem předložení do 31. května 2021. V červnu 2021 však bylo ze strany Ministerstva zdravotnictví požádáno o posun termínu do 31. srpna 2021 a této žádosti bylo vyhověno. Úřad vlády tak aktuálně nedisponuje ani údaji požadovanými výše pod bodem 1 žádosti.

Dle ustanovení § 3 odst. 3 uvedeného zákona se informací rozumí "jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního." Žadatel se však v části žádosti specifikované v bodech 8, 10, 13 a 16, pokud jde o část těchto dotazů, která spadá do působnosti Ministerstva zdravotnictví, a dále ve zbývající části žádosti specifikované pod body 1 až 7, 9, 11, 12, 14 a 15 domáhá poskytnutí informací, jež nemá Úřad vlády zachyceny v žádné podobě ve smyslu ustanovení § 3 odst. 3 zákona o informacích.

K obdobné situaci se již dříve vyjádřil Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku čj. 6 As 33/2011-83 ze dne 20.10.2011, kdy konstatoval, že: "Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu, a to zpravidla již v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu." A dále ve stejném rozsudku konstatoval, že: "Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu."

Jak vyplývá z výše uvedeného, žadatel se částí žádosti domáhá poskytnutí neexistujících informací, resp. informací, kterými Úřad vlády v současné době nedisponuje. Je tedy zjevné, že v daném případě nejsou splněny podmínky pro poskytnutí informací a žádost žadatele tak nesměřuje k poskytnutí informací ve smyslu § 3 odst. 3 zákona o informacích. Úřad vlády vychází z širšího pojetí citovaného ustanovení, k němuž se přiklánějí správní soudy a které vyplývá z dostupné soudní judikatury. Důvodem pro odmítnutí žádosti jsou vedle důvodů právních stanovených v § 7 až § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím a případně důvodů plynoucích ze zvláštních zákonů rovněž faktické důvody, typicky neexistence požadované informace (viz např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, čj. 2 As 71/2007-56).

Z výše uvedených důvodů je proto na místě aplikovat ustanovení § 15 odst. 1 zákona o informacích, kde je stanoveno, že pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti. V daném případě je tak důvodem pro částečné

odmítnutí žádosti požadavek na poskytnutí fakticky neexistujících informací, resp. informací, kterými Úřad vlády nedisponuje.

S odkazem na výše uvedené bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výrokové části.

Jak již bylo výše uvedeno, předmětná problematika se v souladu s kompetenčním zákonem a dalšími výše uvedenými právními předpisy primárně dotýká věcně příslušného Ministerstva zdravotnictví. Povinný subjekt proto považuje za vhodné žadateli doporučit, aby se s touto částí podání obrátil na věcně příslušné ministerstvo.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho oznámení podat rozklad (§ 152 odst. 1 a 5 správního řádu), a to podáním učiněným u Úřadu vlády. O rozkladu rozhoduje vedoucí Úřadu vlády.

Lhůta k podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po dni, kdy bylo rozhodnutí účastníku řízení oznámeno (doručeno). Připadne-li konec lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu). V případě, že rozhodnutí bylo uloženo u provozovatele poštovních služeb a nebylo dříve adresátem vyzvednuto, považuje se desátý den od připravení rozhodnutí k vyzvednutí za den doručení. Lhůta k podání rozkladu počíná v takových případech běžet dnem následujícím po uplynutí desátého dne, kdy bylo rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Prokáže-li adresát, že si pro dočasnou nepřítomnost nebo z jiného vážného důvodu nemohl bez svého zavinění písemnost ve stanovené lhůtě vyzvednout, může za podmínek ustanovení § 41 správního řádu požádat o určení neplatnosti doručení nebo okamžiku, kdy byla písemnost doručena.

Mgr. Jan Večeřa ředitel Odboru právního a kontrolního

"Otisk úředního razítka"